

Bijleveld-Schouten

zal een en ander in die orde van grootte neerslaan bij de gemeenten. Daar moeten zij nu dus al rekening mee houden, maar officieel geldt het pas voor 2010 en 2011. Het gaat dus om de nullijn wat dat betreft.

De heer **Van der Ham** (D66): De staatssecretaris geeft veel rekensommetjes, maar uiteindelijk kunnen wij haar nergens aan houden. Zij noemt een bedrag van 3 mld., maar het kan minder en ook meer zijn. Volgend jaar hebben wij een debat over de rijksbegroting, al is dat wat D66 betreft te laat. De keuzen die met betrekking tot het gemeentefonds worden gemaakt, slaan neer op de lokale democratie. Men kan daar niet mee uit de voeten als daarover niet meer helderheid wordt gegeven. De staatssecretaris moet ervoor zorgen dat de adviescommissies die zij heeft ingesteld hierover sneller advies uitbrengen, zodat wij nog dit jaar weten waar wij en de gemeenten aan toe zijn. De staatssecretaris schaadt de lokale democratie en de autonomie daarvan als zij daar verder geen inzicht in geeft. Ik eis van haar dat zij meer duidelijkheid geeft aan de gemeenten dan zij nu doet.

Staatssecretaris **Bijleveld-Schouten**: Ik werp die duiding van de heer Van der Ham ver van mij. Ik heb juist inzicht gegeven in een en ander, als één van de weinigen. Ik dacht eigenlijk dat de heer Van der Ham mij een compliment zou geven. Voor 2010 en 2011 hebben wij nominaal en reëel nul aan accresruimte opgenomen. Daar hebben wij klip-en-klaar helderheid over gegeven. Ik heb in de septembercirculaire tegen de gemeenten gezegd dat voor 2012 en verder rekening moet worden gehouden met verdergaande bezuinigingen, maar dat wij die nu nog niet kunnen invullen. Mijn directeur Openbaar Bestuur heeft de middenmanagers uitgelegd wat het meest vergaande scenario zou kunnen zijn, uitgaande van 35 mld. aan bezuinigingen. De gemeenten weten dus wel meer, ook als het gaat om 2010 en 2011. Ik werp de duiding van de heer Van der Ham daarom heel ver van mij. De gemeenten zijn heel tevreden dat ze op dit moment meer weten dan anderen wellicht.

De heer **Brinkman** (PVV): Voorzitter. Een bedrag van 3 mld. is redelijk, want er valt nog veel meer vet weg te snijden bij de gemeenten. Het komt bij de gemeenten altijd uit de lengte of uit de breedte. Als de staatssecretaris 3 mld. weghaalt bij de gemeenten, dan halen zij dat bedrag weer bij de burger weg. Kan de staatssecretaris garanderen dat, als zij 3 mld. bij de gemeenten wegsnijdt, de gemeenten dat niet verhalen op de burgers? Ik denk bijvoorbeeld aan btw-verhogingen, een raar idee van GroenLinks.

Staatssecretaris **Bijleveld-Schouten**: Gemeenten gaan niet over btw-verhogingen. Over dat voorbeeld komen wij nog te spreken in ander verband, want dat is gewoon rijkswetgeving. Maar ik heb u al een garantie gegeven. Dat weet u ook, mijnheer Brinkman. Ik heb met de gemeenten afgesproken dat de lastenverhogingen heel beperkt zullen zijn. Dat beeld blijkt ook correct te zijn. Meer garanties ga ik u niet geven. Overigens halen we de 3 mld. niet weg. Wij schetsen het maximale risico waarmee gemeenten rekening moeten houden. Van mij kunt u de garantie krijgen dat ik mij er voor de volle honderd procent voor zal inzetten dat de gemeenten dit niet in lastenverhogingen omzetten. Maar het blijft gemeentelijke autonomie om op lokaal niveau ook dit

type afweging te maken. Voorzieningen en belastingen mogen tegenover elkaar staan, ook op gemeenteniveau.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): De staatssecretaris vroeg zojuist van de heer Van der Ham een compliment, omdat de bewindslieden van Binnenlandse Zaken duidelijkheid zouden geven. Daar valt iets voor te zeggen. Voor het eerst horen wij namelijk van iemand in het kabinet dat het bedrag van 35 mld. uit twee posten is opgebouwd. 17 mld. minder uitgaven, met doorwerking van 3 mld. richting de gemeenten. Maar dus nog eens 17 mld. Dat moet gevonden worden door een beperking van de aftrekposten, voor het eigen huis bijvoorbeeld. Ik begrijp dat dat het scenario is waar de bewindslieden van Binnenlandse Zaken rekening mee houden. 17 mld. moet gevonden worden door beperking van aftrekposten. Dat vind ik goed nieuws. Ik krijg daarvan graag een bevestiging van de bewindslieden van Binnenlandse Zaken.

Staatssecretaris **Bijleveld-Schouten**: Ik heb gezegd: stel dat het 50% is. Zo is het aan de managers geschetst: stel dat het om 50% gaat, dan gaat het om 3 mld.

Vragen van het lid Van Gerven aan de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over **het tekort aan plastisch chirurgen**.

De heer **Van Gerven** (SP): Voorzitter. De 200 plastisch chirurgen in Nederland luiden de noodklok omdat het ministerie van Volksgezondheid heeft besloten om het aantal opleidingsplaatsen voor plastisch chirurgen te halveren tot slechts zeven per jaar. Voorheen waren er gemiddeld 15 tot 17 plaatsen per jaar. Dit is absurd. De komende jaren zal de vraag naar plastische chirurgie alleen maar stijgen, door borstreconstructies na kankerbehandeling en door de chirurgische behandeling van overgewicht door buikwandcorrecties. Het ministerie suggereert dat er geen wachtlijsten zijn. Kinderen met aangeboren handafwijkingen wachten nu al anderhalf tot twee jaar. De officiële wachtlijstregistratie van kiesBeter laat zien dat de helft van de ziekenhuizen in Nederland boven de maximale wachttijd zit.

Maar er is meer. Een deel van de vrouwen krijgt geen reconstructie na borstkanker aangeboden, omdat er te weinig plastisch chirurgen zijn. Ze worden domweg niet doorverwezen. Ook gebeurt het dat mensen in hoge nood hun heil zoeken bij beunhazen in privéklinieken, waar ze grote risico's lopen. Deze beunhazen doen zich voor als plastisch chirurgen, terwijl ze het niet zijn. De minister moet stoppen met het spelen van boekhouder-tje. Hij kijkt alleen maar naar de opleidingskosten van specialisten. Is de minister bereid per direct het aantal opleidingsplaatsen weer op het niveau van 15 tot 17 te brengen? En wil de minister, in overleg met de plastisch chirurgen het aantal opleidingsplaatsen uitbreiden en afstemmen op de werkelijke behoefte aan plastisch chirurgen, zodat patiënten niet anderhalf jaar hoeven te wachten en niet hun toevlucht hoeven te zoeken bij commerciële beunhazen, met alle risico's van dien? Over beunhazen gesproken: waarom sluit de minister niet gewoon Acura Medisch Centrum in Weert, die al maanden onverantwoorde zorg levert?

Minister **Klink**: Voorzitter. De noodklok wordt geluid. 200 plastisch chirurgen melden dat er tekorten zijn. De heer Van Gerven zegt dat ik dit jaar ben teruggegaan naar zeven opleidingsplaatsen, die gecreëerd zouden moeten worden. Dat is een substantiële afwijking van de reeks. Ik ken de reeks vanaf 2002. Het gemiddelde aantal opleidingsplaatsen lag vanaf toen op 14 à 15. Ik teken daarbij aan dat er vorig jaar 24 plaatsen zijn gecreëerd. Vorig jaar zaten wij daar, gemeten aan het gemiddelde, dus ver boven. Nu zitten wij eronder.

Is dat een beslissing van mijn kant? Formeel wel, maar die wordt wel genomen op basis van de adviezen van het Capaciteitsorgaan. Het Capaciteitsorgaan komt tot zijn ramingen mede op basis van de adviezen van de beroepsgroepen, de wetenschappelijke verenigingen, de ziekenhuizen en de zorgverzekeraars. Die gaan niet over één nacht ijs. Meer inhoudelijk gaan ze er ook van uit dat de zorgvraag in de komende periode verdubbelt. Dat is althans de aannahme van het Capaciteitsorgaan. Dat heeft inderdaad ermee te maken dat borstkanker jammer genoeg vaker voorkomt: bij één op de acht vrouwen. In het verleden was dat nog bij één op negen. Daarnaast zijn de vooruitzichten en prognoses beter zodat er vaak correcties en borstreconstructies moeten plaatsvinden. Daar houdt het Capaciteitsorgaan, zo weet ik zeker, ook rekening mee.

Desalniettemin constateer ik net als u dat er een wachtlijst is. Die wachtlijsten zijn niet 50%, maar zover ik weet valt 67% binnen de Treeknormen van zeven weken. Dat neemt niet weg dat er voor een derde sprake is van een wachtlijst. Ik ga ervan uit, al moet ik het antwoord op die vraag een beetje schuldig blijven, dat het Capaciteitsorgaan ook daar rekening mee houdt. Al met al moet er dus een sluitende prognose zijn van de behoefte aan medisch specialisten, ook aan plastisch chirurgen, van de zijde van het Capaciteitsorgaan, mede – ik herhaal dat – op basis van de inzichten van de wetenschappelijke verenigingen en beroepsgroepen en de ziekenhuizen. Met andere woorden: die raming moet toereikend zijn. Daarover zullen de heer Van Gerven en ik het heel snel eens zijn.

Ik wil op basis van dit signaal van de beroepsgroepen in elk geval het volgende doen. Ten eerste wil ik kijken in hoeverre de adviezen van de beroepsgroepen en van de wetenschappelijke verenigingen dusdanig toereikend zijn dat het Capaciteitsorgaan zich daarop mag baseren. Ten tweede wil ik bezien in hoeverre het Capaciteitsorgaan afwijkt van de adviezen van de beroepsgroepen en of het daar goede redenen voor heeft. Ten derde wil ik op basis van de inzichten ook in de wachtlijsten die zich aftekenen, kijken in hoeverre de prognose van het Capaciteitsorgaan toereikend is en in hoeverre dit criterium wordt meegenomen. In die zin vindt de heer Van Gerven mij aan zijn kant: een en ander kan niet op basis van foutieve inschattingen en foutieve ramingen. Overigens zijn die inschattingen en ramingen, als er een actuele problematiek is, wel zes jaar geleden gemaakt, want het duurt altijd zes jaar voordat er uitstroom is. Als er nu dus een probleem is, hebben wij het over een problematiek waarvan de inschatting zes jaar geleden is gemaakt. Dat neemt niet weg dat, voor zover er een probleem is, wij dat in de toekomst moeten proberen te voorkomen. Daarom zal ik kijken naar: 1. de adviezen, 2. de vraag in hoeverre het Capaciteitsorgaan die adviezen overneemt

en, zo niet, of het daar goede redenen voor heeft, en 3. de vraag in hoeverre de problematiek van wachtlijsten die zich nu aftekent, niet daadwerkelijk een extra impuls met zich brengt. Maar nogmaals: het getal van zeven opleidingsplaatsen dat de heer Van Gerven noemde, waarbij wij nog aan de bovenkant van het advies van het Capaciteitsorgaan zaten, moeten wij wel spiegelen tegen het getal van 24 opleidingsplaatsen die vorig jaar zijn gecreëerd.

De heer **Van Gerven** (SP): Voorzitter. Als ik mag, wil ik nog een vraag stellen.

De feiten zijn heel anders dan de minister nu stelt. Kinderen die aan hun handen moeten worden geopereerd, moeten anderhalf tot twee jaar wachten. Vrouwen die een borstreconstructie moeten ondergaan, moeten wachten of worden eenvoudigweg niet doorverwezen. Dat zijn de cijfers van de beroepsgroep zelf. De minister zegt deze cijfers nu voor het eerst te horen, maar wij hebben daar al heel vaak over gediscussieerd. Wij willen af van de numerus fixus; artsen moeten worden opgeleid. Wij willen extra capaciteit voor specialisten om de wachtlijsten terug te dringen. Dat is al herhaalde malen aan bod geweest. De minister geeft geen antwoord op mijn vraag: wil hij die beslissing terugdraaien en de capaciteit per direct weer terugbrengen op het jaarlijkse gemiddelde? Ondanks het jaarlijkse gemiddelde, dat nu al zes, zeven jaar is zoals het is, is er namelijk geen afname van de wachtlijsten.

Met permissie, voorzitter. Als de minister stelt dat één op de drie ziekenhuizen volgens zijn cijfers – ik heb andere cijfers; wij hebben zelf onderzoek gedaan – wachtlijsten heeft tot tien maanden of langer, of langer dan zeven weken, wat de officiële norm is, dan is de minister niet goed bezig.

Minister **Klink**: Dat vind ik te gemakkelijk. Ik zei zo-even het volgende. Ten eerste, bij 67% van de ziekenhuizen bevindt men zich binnen de Treeknormen. Vervolgens schermt de heer Van Gerven als het gaat over de Treeknormen meteen met tien maanden en dergelijke. Dat zal ik nagaan, maar zeven weken is geen tien maanden. Voor zover er een overmaat is aan "weken", zo zal ik maar zegen, waarbij men niet aan de Treeknormen voldoet, als er dus een overschrijding is, ga ik ervan uit dat het Capaciteitsorgaan dergelijke zaken meeneemt in zijn raming.

Ten tweede, als er nu actuele tekorten zijn, is er zes jaar geleden een verkeerde raming geweest. Dat kan ik nu niet herstellen, want al zou ik nu 30 opleidingsplaatsen creëren, dan heb ik nog niet de problematiek van dit moment opgelost, voor zover die er is.

Ten derde ga ik ervan uit dat de raming van het Capaciteitsorgaan toereikend is voor de zorgvraag die zich over zes en volgende jaren gaat aftekenen.

Omdat wij nu het signaal krijgen dat er te weinig plastische chirurgen zijn en gegeven het feit dat als dat inderdaad zo is, er in het verleden een verkeerde raming is gemaakt, ga ik mij ervan vergewissen of de huidige raming wél toereikend is om te voorkomen dat over zes jaar de opvolger van de heer Van Gerven tegen mijn opvolger zegt dat er destijds door de heer Klink een verkeerde raming is gemaakt. Dat heb ik u toegezegd.

De heer **Van Gerven** (SP): Voorzitter ...

Klink

De **voorzitter**: Nee, mijnheer Van Gerven, het woord is aan mevrouw Timmer. U hebt uw twee beurten gehad.

De heer **Van Gerven** (SP): Maar, mevrouw de voorzitter ...

De **voorzitter**: Nee, echt niet, ga maar lekker zitten. Het klinkt onaardiger dan ik het bedoel. U hebt uw tweede vraag echt een volle minuut gesteld.

De heer **Van Gerven** (SP): Voorzitter. Als ik nog even mag.

De **voorzitter**: Nee, niet hier. Mevrouw Timmer, stelt u alstublieft uw vraag.

Mevrouw **Timmer** (PvdA): Voorzitter. Ik dank de minister voor de toezegging dat hij gaat kijken of de raming en de werkelijkheid met elkaar overeenstemmen.

Er zijn meer specialismen met problemen. Mocht blijken dat inderdaad iets niet klopt, hoop ik dat de minister ook kijkt naar andere specialismen waar wij verschillen zien tussen de ramingen en naar wat de beroepsgroepen zelf aangeven.

Kunnen de beroepsgroepen ook inzichtelijk maken of de plastisch chirurgen inderdaad allemaal fulltime werken en of mensen dingen erbij doen buiten het ziekenhuis, om het voorzichtig uit te drukken, en of dat mede een oorzaak kan zijn van oplopende wachtlijsten?

Minister **Klink**: Voorzitter. Als ik mij goed herinner, maakten vorig jaar de maag-, darm- en leverartsen melding van tekorten. Toen is ook gesproken over het opheffen van de numerus fixus. Ik verwacht daarover nog deze maand of anders in november het advies van de RVZ. Ik wacht dat met belangstelling af, want in de regel ben ik geen voorstander van een planeconomie waarbij de overheid van bovenaf bepaalt hoeveel opleidingsplaatsen er moeten komen. Ik teken daarbij wel aan dat het veld het zelf deed in het verleden. Dus als er nu tekorten zijn: ik ben pas sinds 2008 aan zet; voor die tijd was het het veld dat mede op basis van de raming van het Capaciteitsorgaan de schattingen maakte en de besluiten nam. Het Capaciteitsorgaan werd toen wel vaak gevolgd.

Desalniettemin ben ik het met mevrouw Timmer eens dat wij over de hele linie moeten kijken. Ik vind dit wel een "interessante" casus om te kijken wat het Capaciteitsorgaan doet met de adviezen van de wetenschappelijke verenigingen. Zijn die toereikend? Zijn de criteria toereikend? Hoe zit het met de wachtlijsten die de heer Van Gerven noemde? Ik plaats "interessant" tussen aanhalingstekens want er zit veel leed achter als iemand op een wachtlijst staat. De planning van de capaciteit moet wel zodanig gebeuren dat men niet achter de feiten aanloopt en geen wachtlijsten ontstaan. Daarbij moet je inderdaad rekening houden met de andere trends die zich aftekenen: parttime werken, eventueel eerder stoppen, uitwijken naar de meer commerciële sector et cetera. Die thema's zal ik in ieder geval spiegelen op basis van deze signalen.

Mevrouw **Uitslag** (CDA): Voorzitter. Ik dank de minister voor zijn antwoord. Naar mijn mening legt de minister de vinger echt op de zere plek. Hij geeft aan dat het Capaciteitsorgaan en het werkveld zelf met een prognose

komen en hij op basis van dat advies ja of nee zegt. Dat probleem is ook aan de orde gekomen in het debat over het arbeidsmarktbeleid dat wij een paar maanden geleden met elkaar gevoerd hebben. Toen heeft de minister mede op verzoek van het CDA een RVZ-rapport toegezegd over dit probleem met alle voetangels en klemmen. Hoe gaat de minister op dit moment om met de tekorten? Is het mogelijk om te werken met taakverschuiving of met inzet van verpleegkundigen? Hoe worden de problemen aangepakt?

Minister **Klink**: Ik wacht in ieder geval het advies van de RVZ af. Als wij het vrijlaten en iedereen die dat wil laten instromen in de medische opleidingen, is dat voor mijn collega van OCW buitengewoon duur. Bovendien bestaat er een risico van kapitaalvernietiging als de vraag zich straks niet aftekent. Ik wacht in dat opzicht het rapport van de RVZ af. Ik geef nogmaals aan dat de huidige capaciteitstekorten – voor zover die er zijn – in feite het gevolg zijn van verkeerde ramingen in het verleden. Dat moet echt beter. Ik zal daarom nagaan in hoeverre daar verbeterlagen gemaakt zijn. Omdat mij uitdrukkelijk is verzekerd dat heel sterk rekening wordt gehouden met de adviezen van de beroepsgroepen zelf, neem ik aan dat daar verbeteringen aangebracht zijn. Maar goed, dat ga ik wel bekijken.

Dan de taakafplitsing en taakverdeling binnen een ziekenhuis. Of die bij de plastisch chirurgen opgeld doet, weet ik niet, maar ik hoor van te veel specialisten dat er echt nog een goede taakverdeling met verpleegkundigen en andere artsen mogelijk is. Tegen die achtergrond ga ik het advies van het RVZ bezien. Bij een zekere prikkel tot doelmatigheid zijn wij uiteindelijk allemaal gebaat.

Mevrouw **Sap** (GroenLinks): Voorzitter. De minister heeft toegezegd dat hij drie dingen gaat uitzoeken. Ik vind dat heel goed en ik vraag hem, er een vierde punt aan toe te voegen: geven de wachtlijsten wel een goed beeld van de tekorten? Er zijn twee punten die specifieke aandacht verdienen. Ten eerste: verdwijnen mensen niet naar privéklinieken? Dan zouden zij ten onrechte van de wachtlijsten verdwijnen. Ten tweede: trekken mensen zich niet ontmoedigd helemaal terug? Er zijn geluiden uit de sector die daarop wijzen. Ik vraag de minister dus om te bekijken of de wachtlijsten wel een goede indicatie geven.

Minister **Klink**: Voorzitter. Ik ben het met mevrouw Sap eens. In feite kunnen er informele wachtlijsten zijn. Ze staan niet in de cijfers, maar ze zijn er wel. Ik zal bezien in hoeverre er daar een problematiek is. Ik ben voornemens om dit signaal van de beroepsgroepen in die zin serieus te nemen, dat ik wil bekijken in hoeverre de ramingen in het verleden en de huidige ramingen ontoereikend zijn. Ik zal ook bezien of de signalen terecht worden afgegeven. Er wordt een heleboel onrust gecreëerd bij mensen die wellicht voor een hersteloperatie staan. De punten die mevrouw Sap heeft aangegeven, neem ik mee. Ik zal de Kamer daarover schriftelijk inlichten.

De heer **Zijlstra** (VVD): Voorzitter. Dé oplossing is natuurlijk gewoon het opheffen van die numerus fixus. De minister gaf aan geen voorstander te zijn van planeconomische praktijken, maar ik constateer dat hij pas na aandringen van de Kamer een onderzoek naar de

Klink

numerus fixus aan de RVZ heeft gevraagd. Hij is op dit punt niet zelf opgetreden.

De Kamer heeft uitgesproken dat zij vindt dat plastische chirurgie wat vaker door specialisten moet worden gedaan in plaats van door algemeen opgeleide artsen. Aan de ene kant vinden wij dat er meer plastisch chirurgisch werk door specialisten moet worden gedaan. Aan de andere kant wil de minister het aantal opleidingsplaatsen verlagen. Hoe brengt hij die twee zaken bij elkaar?

Minister **Klink**: Voorzitter. Als de heer Zijlstra spreekt van "verlagen", veronderstelt dat dat wij lager dan de ramingen zijn gaan zitten. En dat is maar zeer de vraag. Vorig jaar ging het om 24 plaatsen. Het Capaciteitsorgaan heeft tegen ons gezegd dat het er dit jaar vier tot zes of zeven moeten zijn. Wij zijn op zeven gaan zitten, dus aan de bovenkant. Naar onze inschatting en die van het Capaciteitsorgaan, waar echt een behoorlijke mate van rekenwerk onder zit en waar met veel dynamiek rekening wordt gehouden, zou dit toereikend moeten zijn.

De heer Zijlstra heeft gelijk: het RVZ-advies heb ik mede op aandringen van de Kamer gevraagd. Wij zullen ernaar kijken, maar die bestudering wil niet zeggen dat ik al tot de conclusie gekomen ben dat deze vorm van capaciteitsraming moet verdwijnen. Ik wacht het advies af, maar ik ben wel beducht voor hoge opleidingskosten, kapitaalvernietiging en een teveel aan specialisten, hetgeen uiteindelijk weer druk kan geven op de volumeontwikkeling ...

De heer **Zijlstra** (VVD): ... en het salaris.

Minister **Klink**: Wie weet.

Mevrouw **Agema** (PVV): Voorzitter. In het buitenland struikel je over de plastisch chirurgen, maar alleen in Nederland kennen wij dat vreselijk benepen systeem van de numerus fixus. Al die duizenden jonge mensen die elk jaar worden uitgeloot voor medicijnen, omdat wij simpelweg die plaatsen niet aanbieden, zouden wel arts of specialist moeten kunnen worden. Vrouwen die een borstreconstructie nodig hebben, moeten dat kunnen krijgen van een goede, professionele plastisch chirurg. De minister wil marktwerking in de ziekenhuizen. Dan hebben die specialisten natuurlijk wel collega's nodig om mee te kunnen concurreren. Dat is de tweede reden. Terwijl de Kamer in 2001 een motie aangenomen heeft om die numerus fixus af te schaffen, hebben wij dat benepen systeem nog steeds. Dat snap ik niet.

Minister **Klink**: Voorzitter. Met deze interventie ben ik betrekkelijk snel klaar, want het Capaciteitsorgaan is niet in het leven geroepen om tekorten te creëren en dus een benepen instantie te zijn, maar om een goede raming te maken en in een toereikend aantal plastisch chirurgen te voorzien. Mocht dat laatste niet het geval zijn, dan ligt dat niet aan een benepen mentaliteit, maar aan verkeerde berekeningen. En daar gaan wij naar kijken.

Mevrouw **Leijten** (SP): Voorzitter. Het is goed dat de minister gaat kijken of de adviezen van de beroepsgroepen zijn opgevolgd. Ik wil graag weten hoe snel hij dat gaat bekijken, want wij zitten nu wel met die planning. Ik wil dat graag zo snel mogelijk gedaan hebben. Verder

gaat hij wel heel handig om de beunhazerij heen. Doordat er wachtlijsten zijn en mensen zitten te wachten op bijvoorbeeld een borstcorrigerende operatie, gaan er mensen naar privéklinieken. Daar mogen nog steeds artsen operaties doen die geen opleiding hebben als plastisch chirurg. Wanneer gaat hij daar nu eens een eind aan maken?

Minister **Klink**: Laat ik het even stelselmatig nalopen. Ten eerste de adviezen: ik probeer zo snel mogelijk inzicht te krijgen en zal u – ik zei het mevrouw Sap al toe – daarvan schriftelijk in kennis stellen. Ten tweede de privéklinieken: de inspectie meldt mij stelselmatig dat de meeste, nagenoeg alle, privéklinieken toereikende, verantwoorde, goede zorg leveren. Gelukkig maar. Ten derde de beunhazen: wij hebben een registratieverplichting en ik heb u gemeld dat er een toets van de inspectie komt. Wij weten nu waar de klinieken zitten en waar ze hun diensten aanbieden; de inspectie houdt de vinger aan de pols. Verreweg de meeste klinieken werken toereikend. Van degenen die niet toereikend werken, weten wij nu dat ze bestaan, dat de inspectie bovenop hun nek zit en dat men zich dient te melden bij de inspectie.

De **voorzitter**: Ik dank de minister voor de gegeven antwoorden. Wij gaan nu verder met de regeling van werkzaamheden.

Ik deel aan de Kamer mee dat de volgende leden zich hebben afgemeld:

Van Dijken, Heijnen, Waalkens, Dijsselbloem en De Roon;

Van Bommel, de gehele week.

Deze mededeling wordt voor kennisgeving aangenomen.

De **voorzitter**: Op de tafel van de Griffier ligt een lijst van ingekomen stukken. Op die lijst staan voorstellen voor de behandeling van deze stukken. Als voor het einde van de vergadering daartegen geen bezwaar is gemaakt, neem ik aan dat daarmee wordt ingestemd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik stel voor, het spoeddebat aangevraagd door het lid Algra over de inwerkingtreding van de Wabo en voortgang ICT-ontwikkeling van de agenda af te voeren.

Voorts stel ik voor, de heropening van het initiatiefwetsvoorstel-Van Dam inzake stilzwijgende verlenging en opzegtermijn bij lidmaatschappen, abonnementen en overige overeenkomsten (30520) van de agenda af te voeren, en het voorstel op de stemmingslijst van volgende week dinsdag te plaatsen.

Overeenkomstig de voorstellen van de voorzitter wordt besloten.

De **voorzitter**: Ik deel mee, dat ingevolge artikel 69, tweede lid, van het Reglement van Orde, een aantal aangehouden moties zijn vervallen. Van de volgende aangehouden moties is de termijn verlopen: 31700-V,